

www.parohiaserbanvoda.ro

HRISTOS a înviat!

CUVÂNT DE SUFLET DE SFINTELE PAȘTI PENTRU CREDINCIOȘII PAROHIEI

(†) ÎNVIEREA DOMNULUI (SFINTELE PAȘTI)

Gândul la Învierea Lui și la învierea noastră îmi dă putere să trec peste neputințele zilei de azi. Zile grele, de neînchipuit! Să serbezi Paștile cu ușile încuiate! Nu poți decât dacă îți scoți inima din piept și Dumnezeu îți pune în loc o inimă de piatră. Dar vreau să mă fac înțeleș și să vă spun adâncul frământărilor mele.

Cum erau Paștile în vremea tinereților mele? Ne îmbrăcam în lumină și Dumnezeu era cu noi și noi eram ai Lui. Plângeam și ne bucuram împreună. El, ca Părinte, ne mângâia și pentru noi îmbrăca toată firea în floare ca să ne arate cum ne va îmbrăca pe noi dincolo, după trecerea de marea strămtorare. Și cum eram noi, preoți și popor. Copii ai lui Dumnezeu. Și cum ne sileam să nu-L supărăm pe El și nici să pierdem dragostea Lui!

Au trecut anii și cu fiecare zi care s-a adăugat noi ne-am schimbat și El S-a întristat de Paști mai mult decât în Săptămâna Pătimirilor. Și a trecut timpul gândindu-mă ce a însemnat Paștile pentru El și pentru noi. Din cele studiate de noi la marea școală a teologiei românești, am aflat că primul Paști era trecerea de la neființă la ființă. Al doilea era de la robia egipteană la libertate în pământul făgăduinței. Câtă dragoste dumnezeiască se ascunde în aceste cuvinte! Iar al treilea, prin Iisus Hristos Domnul nostru, Paștile însemna trecerea din moarte la viață, a Lui și a noastră. Și de aceea, ori de câte ori spovedesc un credincios, îmi dau seama că l-am trecut prin spovedanie din moarte la viață și că a avut parte de învierea cea dintâi, iar pentru el moartea cea de-a doua nu mai are putere.

Tot așa, mă cufund în aceste gânduri și, ca dintr-un vis frumos, mă trezesc la

Ca preot aflat oarecum în amurg, stau trist pe sumanul meu preoțesc, primit de la o văduvă săracă și cuget la vremurile prin care trecem. Au trecut mulți ani din viața mea și la bătrânețe Dumnezeu îți dă posibilitatea să privești lucrurile cu mai multă claritate. Aș vrea să prind în cuvântul meu toată amărăciunea vremurilor pe care le trăim, căci vă scriu acum, la începutul Săptămânii Pătimirilor Domnului, cu gândul la Învierea Lui și învierea noastră.

realitatea tristă a vremurilor pe care le trăiesc astăzi. Începând din Sâmbăta Floriilor am mers în sector ca să duc stâlpi enoriașilor, ca nu cumva să sufere poporul lui Dumnezeu că nu are semnele creștinismului autentic în casa lui. Nici nu am vrut să mă gândesc la vremurile triste când ei stăteau în case și nu ieșeau să voteze familia sau când peste 53% (într-un sondaj recent) au fost mulțumiți că s-au închis bisericile. Nu m-am gândit la acestea, deși un gând căuta să mă oprească din lucrare, dar tot El mi-a dat puterea să merg mai departe, căci El ne-a zis: „Nu te teme, turmă mică, căci Tatăl vostru a binevoit să vă dea vouă Împărăția” (Luca 12, 32).

Și astfel mă trezesc ca dintr-un vis urât. Noi suntem turma mică, noi suntem poporul lui Dumnezeu când facem

asemenea declarații? Ce trist este să constăți că te lupți pentru o lume care de fapt este străină 53% de ceea ce Dumnezeu vrea de la noi! Dar noi trebuie să căutăm turma cea mică pentru care Dumnezeu a pregătit Împărăția Sa de la întemeierea lumii. Toate cuvintele Sfințelor Evanghelii din Săptămâna Pătimirilor ne-au invitat stăruitor să fim alături de Domnul în marea Lui singurătate, să fim lângă Maica Domnului, în sufletul ei străpuns de sabie. Și au fost mulți care ne-au făcut semne discrete că sunt cu noi și că sunt ai Lui și asta ne-a dat putere să biruim ispitele venite din partea unora care s-au postat în fața bisericii, amenințându-ne cu amenzi usturătoare pentru că am dat credincioșilor stâlpi de finic sau salcie, anafură sau un pai de lumânare. Căci ce puteai să dai dintr-o biserică cu porțile

încuiate? Ce tristețe mi-a fost dat să simt la auzul cuvintelor arogante, pline de dispreț, ale unora care - în numele legii - ne executau fără milă!

Dar or să treacă toate și mă gândesc, nu fără rost, la toți cei care, fără Dumnezeu, declarându-se însă credincioși, ne amenințau cu cuvinte usturătoare. Și ce trist este să afli că oamenii se duc la magazine, la piață, iar în fața bisericii sunt somați de poliție să treacă mai departe!

Ce bine ar fi fost ca acești oameni ai legii să ne fi apărat de 30 de ani încoace de toți virusații acestui veac, care ne-au furat până și sfânta pâine de la gură! Acești oameni, pe care i-am plătit pentru complicitate tăcută, au făcut să dispară de pe aceste locuri binecuvântate de Dumnezeu pământuri, păduri, munca părinților noștri, trupuri și suflete, valori inestimabile de care am fost deposedați în ultimul timp de când suntem păziți de „aleși oameni ai legii”. Și așa petrecem Paștele acesta. Ca o certare a lui Dumnezeu pentru îndreptarea noastră.

Suntem totuși optimiști și cu gândul că tot El ne va ridica din moarte la viață și va face să renască neamul nostru românesc ca să ne putem despăduchea odată de toți hoții care se căpătuiesc pe aici și care își bat joc de tot ce avem mai sfânt.

Eu simt că sunt în amurg, dar ce va fi pentru generația tânără, pentru copiii noștri? Ce le lăsăm? Păduri defrișate? Ogoare transformate în deșert? Și robie, fără limită! Iată ce le lăsăm. Cu aceste gânduri întâmpinăm noi Paștele Domnului...

Îl rugăm pe Dumnezeu să ne dea putere să trecem prin aceste momente, ca să rămânem statornici în credință, liberi așa cum ne-a creat El și să nu socotească păcatele noastre, ci în marea Sa iubire de oameni să facă și pentru copiii noștri vremuri mai bune, ca să poată duce mai departe tezaurul credinței păstrat din moși în moși. Și așa cum părinții noștri,

care nu beneficiau de toată tehnologia modernă, erau într-o strânsă legătură cu Dumnezeu și cu semenii, așa și ei.

Dacă ar fi să vă împărtășesc o bucurie, unica pe care am avut-o în această perioadă tristă, este aceea că, din mila credincioșilor noștri, nici unul din cei care au cerut ajutor bisericii nu au plecat fără mângâiere. Acestora le mulțumesc, care tăcuți, dar prezenți, au împărțit și au dat săracilor, de aceea „dreptatea lor rămâne în veac”.

E Paștele și vreau să-i iert pe toți cei care ne-au batjocorit și mă lupt să-i iert pe toți batjocoritorii de cele sfinte. Îl rog pe Bunul Dumnezeu să nu le socotească lor nesimțirea, delăsarea, indiferența și dușmănia, iar Lumina Sfântă să lumineze întunericul necunoștinței lor, să ne facă pe noi toți fiii ai Luminii și să ne aducă la cunoștința adevărului ca să fim și noi, românii, un popor plăcut lui Dumnezeu.

Să ne ferească Dumnezeu de iude și pizmași, de hoți și perverși, de ticăloși și nesimțiți, de indiferenți și nepăsători. Iar El, care a Înviat din morți, să învieze și sufletele noastre. Să izbăvească neamul nostru de virusul ucigător al păcatului și să ne dea tărie să-L mărturisim pe Hristos cu aceeași convingere ca și părinții noștri, ca să păstrăm credința ortodoxă, cea dată Sfinților odată pentru totdeauna.

Așa gândeam și simțea sufletul meu până în Marțea Pătimirilor, când Dumnezeu, văzând amărăciunea poporului Său, a făcut ca aceasta să fie transformată în bucurie și să putem duce Sfânta Lumina până și în cel mai îndepărtat cătun. Și nu oricum, ci însoțiți de organele de ordine, de poliția română și de jandarmerie.

Ce sarcină minunată le-a încredințat Dumnezeu!

I-a chemat la sfințenie, la mântuire și la mărturisire. I-a chemat să devină fiii ai Luminii ca să-și poată mărturisi credința și fidelitatea față de acest popor credincios

și față de Biserica pe care El a câștigat-o cu scump Sângele Său.

Vă scriu aceste rânduri cu lacrimi în ochi. Ce mare chemare le-a făcut Dumnezeu, să calce pe urmele sfinților militari de altă dată. Și ei, fără să cârtească au mers ca niște atleți ai lui Hristos ca să le spună tuturor „și noi suntem creștini, și noi suntem cu voi”. Nu numai că vă apărăm, ci suntem fiii și frații voștri. Nimic nu putea schimba răutatea care ne cuprinsese pe toți ca acest parteneriat aducător de pace, care îndeamnă să iertăm totul pentru Înviere și să pornim pe alt drum de acum înainte. Eram prea dezbinați și prea încrâncenați. Ni se oferă șansa, din nou, să fim împreună, păstrând distanța socială.

Vom oficia din nou cultul divin de Paști cu bisericile închise, dar cu gândul că ziua de mâine va fi mai bună. Rugăm pe Dumnezeu, Cel Înviat din morți, să învieze și suflete noastre din moartea păcatului.

Aceste gânduri le aveam ieri, în Marțea din Săptămâna Pătimirilor. Dar azi, în Miercuria trădării Mântuitorului, lucrurile s-au sucit. Așa că m-am hotărât, împreună cu părinții care slujesc biserica noastră, să purtăm noi Sfânta Lumină pe la blocurile dumneavoastră. Poate așa ne mai schimbăm atitudinea față de Biserică, față de slujitorii ei și față de semenii. Este o lecție pentru toți. Sperăm ca să fim pe plac celor care, fără să ne cunoască, ne adresează cuvinte pe care mi-e și greu să le reproduc.

Așa cum v-am mărturisit încă de la începutul cuvântului meu, trec peste toate și sper ca împreună cu dumneavoastră să cântăm cu bucurie și deplină credință troparul pascal, atât pentru noi cât și pentru cei din morminte: „Hristos a înviat din morți, cu moartea pre moarte călcând, și celor din mormânturi viață dăruindu-le!” ❖

Părintele Dinu

„VENIȚI DE LUAȚI LUMINĂ!”

Acum o jumătate de oră am urmărit ceremonia primirii Luminii Sfinte la Mormântul Mântuitorului.

O ceremonie la care nu au mai participat credincioși din întreaga lume ortodoxă și care a avut loc într-o liniște apăsătoare, întreruptă doar de dangătul clopotelor, de înmormântare și apoi de bucurie. Acea Lumină o vom avea și noi în casele noastre, căci la orele 18, avionul la bordul căruia se află ÎPS Timotei Prahoveanul, episcop-vicearh al Arhiepiscopiei Bucureștilor, reprezentantul Patriarhiei Române pentru a aduce Sfânta Lumină în țară, va ateriza pe Aeroportul Internațional Otopeni. De aici va fi împărțită tuturor eparhiilor. Iar preoții și voluntarii din parohii vor aduce Lumina la casele credincioșilor.

Evenimentul atât de mult așteptat de ortodocșii din toată lumea, coborârea Sfintei Lumini în Sâmbăta Mare, are loc de sute de ani. Părintele David Pristavu, care stă în Israel și care conduce grupurile de pelerini români veniți la Locurile Sfinte, ne povestește cum se desfășoară de obicei aceasta.

Cum vine Lumina Sfântă?

«În Săptămâna Mare a Paștelui Ortodox, Dumnezeu trimite oamenilor Sfânta Lumină.

❖ În vinerea mare, după prohod, încăperea ce adăpostește Sfântul Mormânt este verificată cu minuțiozitate de către reprezentanții ai autorităților, spre a nu ascunde vreo sursă de foc, toate candelarele sunt stinse, este presărată vată pe lespedele Mormântului, iar apoi ușile kuvuklionului sunt închise și pecetluite. Doi preoți, unul grec și unul armean stau de veghe lângă panglicile sigiliului până a doua zi.

❖ Ceremonia începe în Sâmbăta Mare la orele 9, când se pornește în procesiune de la sediul Patriarhiei Ortodoxe spre Biserica Învierii. Dragoșmanii, ale căror toiege metalice răsună solemn pe podeaua de piatră, deschid drumul prin mulțimea imensă de oameni. Urmează apoi doi diaconi ce poartă crucea ce conține particulele din lemnul Sfintei Cruci a Mântuitorului, Patriarhul, mitropoliți, episcopi, preoți și credincioși, cu mare smerenie.

❖ Clopotele încep să bată. Se înconjoară de trei ori Sfântul Mormânt, cântându-se „Învierea Ta, Hristoase”, după care Patriarhul dezbracă veșmintele rămânând doar cu stiharul, epitrahilul, brâul și mâneculele. El este controlat cu deosebită strictețe de către reprezentanții tuturor autorităților bisericești și de stat,

pentru a nu avea cumva vreo sursă de foc spre înșelarea poporului.

❖ Toate luminile, candelarele și lumânările sunt stinse, se rup pecetele, iar Patriarhul intră singur în Sfântul Mormânt. Acolo el îngenunchează și se roagă cu credință. Timpul se oprește-n loc și se lasă o tăcere adâncă. Emoțiile ating paroxismul, credincioșii sunt pătrunși de greutatea momentului și lacrimile încep să curgă. Atunci vine LUMINA, o scânteie pură, o imensă revărsare de lumină peste acest Mormânt de Viață Dătător. Clopotele încep să sune, tobele să bată și credincioșii cântă de bucurie. Vata presărată pe lespedele de piatră a Mormântului, lumânările și candelarele se aprind dintr-o dată. Patriarhul adună vata aprinsă, o așează în două cupe de aur pe care le înmânează prin orificiile din Încăperea Pietrei Îngerului diaconilor, pentru a fi duse la Altarul Învierii de pe Golgota și la paraclisul patriarhal, închinat Sfinților Împărați Constantin și Elena.

❖ Patriarhul iese apoi în fața Sfântului Mormânt cu făcliile aprinse în mâini și strigă: „Veniți de luați Lumină!”

❖ Credincioșii își dau unul altuia Lumina și într-o clipă mulțimea devine o flacără imensă. Câteva clipe Lumina își menține caracterul divin și nu arde. Credincioșii o primesc ca pe o binecuvântare, o ating de fețele lor, își ating rănile și mulți sunt bolnavi ale căror neputințe și dureri se vindecă în clipele acelea.» (*Drumul Crucii și Biserica Sfântului Mormânt*, 2006, p. 45-46)

Martori

ai pogorării Sfintei Lumini

Sfânta Lumină nu vine decât la ortodocși. Sunt multe mărturii de-a lungul timpului ale acelor care au văzut cum vine ea. În anul 1926, un călugăr, pe nume Părintele Mitrofan, în Sâmbăta Mare s-a ascuns în podul Sfântului Mormânt și de acolo l-a urmărit pe Patriarh cum intră în Sfântul Mormânt. Părintele Mitrofan nu era convins că Sfânta Lumină vine din cer, așa că a vrut să se convingă. „Am auzit deodată un

șuierat ușor. Semăna cu o suflare ușoară de vânt. Și îndată am văzut o privesc de neuitat: o Lumină albăstruie a umplut tot sfințitul loc al dăătorului de viață Mormânt... Câtă frică și cutremur nu mi-a pricinuit acea Lumină albăstruie, în care Îl vedeam clar pe patriarh, de pe fața căruia curgea transpirația... Și, ca și cum ar fi fost luminat de acea Lumină, a început să citească rugăciunile... Și îndată Lumina albăstruie a început să se preschimbe într-o Lumină albă, ca aceea a Schimbării la Față a lui Hristos. În continuare acea Lumină albă s-a preschimbat într-o sferă luminoasă ca soarele, care a rămas nemișcată deasupra capului patriarhului. Apoi l-am văzut pe patriarh ținând mănunchiurile cu 33 de lumânări. Și ridicându-și încet mâinile în sus, s-au aprins dintr-odată sfânta candelă și cele patru mănunchiuri de lumânări. În acea clipă a dispărut sfera luminoasă. Ochii mi s-au umplut de lacrimi și trupul îmi ardea în întregime.” (*doxologia.ro*)

Iar părintele George Bannoura din Palestina descrie următoarele: „Deși am fost la Sfântul Mormânt într-o singură Sâmbăta, m-am simțit ca și cum aș fi fost în Ziua Învierii Domnului, căci lucrurile care se întâmplă acolo mă fac să îmi amintesc întocmai faptele descrise de Sfintele Evanghelii. Cu toate că erau foarte mulți oameni adunați alături de gardieni, îi cuprindea pe toți o liniște paradoxală. După rugăciunea patriarhului, am văzut Lumina care a aprins candela, iar liniștea s-a sfârșit. Toată mulțimea dinăuntru, ca și cum ar fi fost la un cutremur, rostea într-un glas: Hristos a înviat! Simțeam că biserica se dărâmă pur și simplu după ce Sfânta Lumină s-a răspândit și a aprins lumânările din mâinile tuturor. Gărzile despre care am spus mai înainte că păzeau Mormântul, atunci când mulțimea a început să mărturisească Învierea Domnului, s-au retras speriate și uimite în același timp, așa cum s-a întâmplat și în urmă cu 2000 de ani. Vezi cum oamenii strâng în mână lumânările, sunt

foarte fericiți și trăiesc sentimente de pace și mulțumire”. (*doxologia.ro*)

Și mărturia unei colege de facultate

Pogorârea Sfintei Lumini rar este controversată, unii venind cu diverse teorii sau demonstrații, fără să știe că mulți dintre credincioși au văzut Sfânta Lumină venind ca o rază albăstruie sau ca o sferă. Mai mult decât atât, unora dintre credincioși li s-au aprins singure lumânările din mână. Și sunt multe înregistrări video care arată că în primele momente flacăra nu arde, iar oamenii apropie mâna, fața sau barba de flacăra fără a lua foc.

În anul 2001 am intrat la Facultatea de Teologie și atunci am cunoscut-o pe Laura. Fusese, ca și mine, în anul 2000 în Israel. Dar ea avusese privilegiul minunat de a participa în Sâmbăta Mare la coborârea Sfintei Lumini. I s-au aprins lumânările singure în mână! Ne-a povestit că flacăra nu a ars-o în primele momente. Pelerinajul în Israel și acest eveniment i-au schimbat complet viața: în anul 2001 dădea examen la Facultatea de Teologie din București, iar un an mai târziu părăsea job-ul - destul de important și foarte bine remunerat de la PricewaterhouseCoopers - fără nici un regret și intra în mănăstire. Maica Filoftea este astăzi la o mănăstire din Israel.

Primiți cu sufletul deschis Sfânta Lumină

Dacă în alți ani aveam parte de Sfânta Lumină pe care o primeam la Slujba de Înviere, anul acesta nu vom putea merge la biserică și vom vedea slujba la televizor sau pe net. Așa că, Patriarhia Română, cunoscând cât de greu le-a fost credincioșilor în acest Post să nu participe la slujbe, să nu se spovedească, să nu se împărtășească, au făcut tot posibilul ca să avem în casele noastre de Înviere Sfânta Lumină și Sfintele Paști. Iar slujitorii sfințelor altare, împreună cu voluntarii au adus acasă enoriașilor atât Sfintele Paști, cât și Sfânta Lumină.

Multe și mari au fost discuțiile din aceste zile, aprige și pline de ură comentariile, în special la adresa Bisericii Ortodoxe Române. Nemeritate cele mai multe dintre ele, lipsite de o cunoaștere obiectivă, debordând de intoleranță și

lipsite de simț civic. Și totul a pornit de la acordul încheiat între Patriarhia Română și Ministerul Afacerilor Interne pe tema stabilirii unor măsuri cu ocazia sărbătorii Sfintelor Paști. Din dorința ca distribuția Sfintelor Paști și a Sfintei Lumini să nu creeze probleme, Patriarhia Română a consultat reprezentanții M.A.I. pentru a pune în practică măsurile pe care Biserica Ortodoxă Română deja le stabilise în linii generale încă de pe 8 aprilie și ele erau date publicității de atunci. Deci opinia publică cunoștea deja cum vor decurge ultimele zile din Săptămâna Mare și noaptea de Înviere. În urma consultării Patriarhiei cu M.A.I. s-a ajuns la concluzia că este mai bine ca forțele de ordine ale acestuia să supravegheze îndeaproape acțiunea de împărțire a Sfintelor Paști în apropierea bisericilor, iar distribuția Sfintei Lumini să se facă de preoți și voluntari cu ajutorul Poliției și Jandarmeriei. Acest acord, încheiat pe 14 aprilie 2020, a stârnit a doua zi o furtună de acuzații la adresa inițiatorilor acordului și mai ales a Patriarhiei Române. Tonul a fost dat de seculariștii de serviciu, care au creat o imagine apocaliptică din distribuția Sfintelor Paști și a Sfintei Lumini. Au reacționat și polițiștii, considerând că în fișa postului lor nu se regăsesc aceste activități, în special distribuția Sfintei Lumini. Nu în ultimul rând au apărut reacțiile jurnaliștilor, formatorilor de opinie, oamenilor politici și a președintelui României. Reacții de fapt disproporționate față de consecințele unei măsuri atent supravegheate și monitorizate. Căci dacă ne uităm la aglomerația din piețe și magazine din ultimele zile, la faptul că nu se poate limita cu adevărat reunirea familiilor de Paști, avem mult mai multe alte motive să ne îngrijorăm pentru înmulțirea cazurilor de Covid-19 decât faptul că 20 de secunde

cineva îți dă Lumină!

Să nu credeți că se vor îmbolnăvi mai mulți oameni în săptămânile următoare pentru că au primit de la biserică Sfântul Paști sau Sfânta Lumină! Ci pentru că au petrecut foarte mulți dintre ei ultima săptămână ieșind de multe ori din casă la cumpărături pentru masa de Paști în magazine sau în recent deschisele piețe. Ați auzit de aglomerările mari din piețe, având în vedere necesitatea păstrării distanței minime, mai ales într-un loc închis! Și veți vedea că multe persoane își vor fi petrecut Paștile cu rudele sau prietenii. Primează însă tradițiile, adică obiceiurile gastronomice, de pildă, în fața respectării Tradiției, cea creștină, și a Sfintei Scripturi. Căci în fond sărbătorim răstignirea și Învierea Mântuitorului. Și s-au luat toate măsurile pentru a respecta tradițiile gastronomice de Paști și mai puțin Tradiția creștină!

Personal voi întâmpina Sfânta Lumină cu o emoție mai mare decât în alți ani. O voi prețui cu siguranță mai mult! O voi aștepta cu nerăbdare și, primind Sfânta Lumină, voi aprinde candela mea pe care o voi pune în altarul de acasă. Și, mai mult ca niciodată voi aprecia bucățelele din Sfântul Paști, gândindu-mă la Sfânta Împărtășanie pe care o primeam în alți ani la Liturghia din noaptea Învierii.

Hristos a înviat!

Să trecem cu bine peste această perioadă, să sărbătorim cu bine Învierea Domnului, ieșind să cântăm împreună troparul Învierii. Să ne punem nădejdea în Domnul care ne va învia și sufletele și le va scoate din umbra fricii și a păcatului, ne va întări în rugăciune și credință și ne va aduce curând la slujbe în biserică noastră dragă. ❖

Maria Buleu

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 19-26 APRILIE 2020

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 19.04	00 ⁰⁰ -01 ⁰⁰ 01 ⁰⁰ -03 ⁰⁰ 12 ⁰⁰ -13 ⁰⁰	(†) Sfintele Paști; Slujba Învierii Domnului – Veniți de luați lumină! Sfânta Liturghie Vecernia Paștilor – „A doua Înviere”
Luni 20.04	08 ³⁰ -11 ⁰⁰	(†) Sfintele Paști; Utrenia, Sfânta Liturghie
Mărti 21.04	08 ³⁰ -11 ⁰⁰	(†) Sfintele Paști - Utrenia, Sfânta Liturghie
Joi 23.04	08 ³⁰ -11 ⁰⁰	†) Sf. Mare Mc. Gheorghe, purtătorul de biruință – Utrenia, Sfânta Liturghie
Vineri 24.04	08 ³⁰ -11 ⁰⁰	†) Izvorul Tămăduirii – Utrenia, Sfânta Liturghie, Sfințirea apei
Duminică 26.04	08 ³⁰ -11 ⁰⁰	Duminica a 2-a după Paști (a Sf. Apostol Toma) – Utrenia, Sf. Liturghie